

Nada Topić
OTAC (2019)

OTAC, KARTONSKA KUTIJA

Otac čučí u kartonskoj kutiji
na vrhu ormara
Čučí i čeka
da netko dođe
da podigne poklopac
i ode

Onda će ustati
izravnati leđa
i kihnuti
zbog prašine na obrvama
i na kosi

Nazdravlje, oče!
Živio!

Tako ćemo reći
iz susjedne sobe
njemu mrtvome

Živio!

OTAC, SVETA OBITELJ

Noću otac siđe s ormara
da ugasi svjetlo u banju
i zatvori vrata

Boga vam vašega

Isusa i Gospu

Sveta Obitelj na njegovom jeziku
ponovo je na okupu

Tapka po mračnom hodniku

Prije nego si napuni čašu
sjeti se da je mrtav
visoko podigne šaku
i njome udari po stolu

OTAC, KOVITLAC NIČEGA

Kad ne zna što će
otac zapali cigaretu

Kovitlac ničega
spušta se s ormara
i pada
pada
po nama

OTAC, PISMO

Kad nema nikoga
otac uzme moju olovku
i piše pismo
svome ocu

Piše pa izbriše

OTAC, PRSTI

Otac zaboravi
da nema tijelo
i visi
s ivice ormara

Neće da se pusti

*Ne boj se, oče
Skoči!*

Vičemo mu odozdo

*Skoči!
Ukočit će ti se prsti*

OTAC, ZID

Zimi otac uđe u bjelinu zida
i nema ga danima

Jadni naš otac!

Nema ga!

Nema!

Govorimo glasno
tako da nas čuje
kad god prođemo kraj njega

OTAC IZLAZI IZ ZIDA

Noću

otac izlazi iz zida

i gleda nas kako spavamo

Umjesto snijega

s njega

sipi bijeli kreč

i pada po debelom pokrivaču

i po našim glavama

Prije nego se vrati

otac nas ušuškava

Kaže:

Opet su vam gola leđa

Pizda vam materina!

OTAC, RADIJATOR I

Kad ga uhvate leđa
otac uđe u radijator
i cijeli dan leži u toploj vodi

Kaže:

Jedino ovdje me ništa ne boli

OTAC, RADIJATOR II

Kad čujemo da u radijatoru nešto kucka
taknemo ga vrškom prsta
i kažemo:

To je otac

Radi

OTAC, ENCIKLOPEDIJA

Nikad ne znamo
gdje ćemo ga sresti

U kućnoj biblioteci
otac sjedi na najdonjoj polici
među rječnicima i enciklopedijama

Sve znam
kaže nam
Pitajte me!
Šta vas zanima?

OTAC, NEVJERICA

Otkako je umro
otac ne izlazi iz kuće

Već trideset i šest godina
traži samoga sebe

Ide iz jedne u drugu sobu i pita nas:

Jeste li me vidjeli?

Gdje sam?

OTAC, LUSTER

U vrijeme ručka
otac se popne
na vrh luster
i ne mrda

Samo gleda

Otac naš
Fina prašina

OTAC, PARFEM

U proljeće
kad iziđe
sve miriše na njega

Mi uzmemo srebreni čep
i praznu bočicu parfema
i zovemo ga natrag:
Vrati se, oče!

Otac se ne da

Ostaje
u našoj kosi
odjeći
u nosnicama

Prati nas danima

OTAC, FRIŽIDER

U vratima frižidera:

Otac

Vičemo na njega:

Što radiš ovdje?

Smrznut ćeš se!

Izlazi!

Tata!!

Otac nas ne sluša

Samo kaže:

Zatvorite vrata

OTAC, MESAR

Na slici otac ima bijeli mantil
natopljen krvlju domaćih životinja

Kad otvori vrata
one uđu za njim
i mirno legnu
pod stol
na kameni pod

Krava, koza i vol

On ih jedini vidi

Spusti svoju tanku ruku
na njihova leđa
pa ih gladi

Gladi ih
Dugo u noć

